

Evangelija pagal Luką

¹ Kadangi daugelis užsiėmė iš eilės išdėstyti nupasakojimą apie tuos dalykus, *kuriais mes visiškai tikime ² lygiai taip, kaip perdavė mums tie, kurie nuo pradžios savo akimis matė ir buvo tapę žodžio †patikėtiniai, ³ atrodė gerai ir man, †akylai sekusiam visus *tuos* dalykus su didžiu tikslumu nuo pat pradžios, nuosekliai surašyti tau, prakilnusi Teofiliau, ⁴ kad iš arti pažintum Šužtikrintumą *pranešimų, kurių esi pamokytas. ⁵ Judėjos karaliaus Erodo dienomis buvo tam tikras kunigas, vardu Zacharijas, iš Abijos skyriaus ir jo žmona iš Aarono dukterų, o jos vardas buvo Elžbieta. ⁶ Ir jie abu buvo teisūs prieš Dievą, besivaikščiojantys pagal visus Viešpaties įsakymus ir †nuostatus, nepeiktini. ⁷ Ir †jie neturėjo vaikų, nes Elžbieta

---

* **1:1** „kuriais mes visiškai tikime“ – Arba „kurių esame visiškai įtikinti“, „kuriais mūsų tarpe (gretose) yra visiškai įtikėta“. † **1:2** „patikėtiniai“ – Arba „įgaliotiniai“, „atstovai“, „pavaldiniai“. † **1:3** „akylai sekusiam visus *tuos* dalykus su didžiu tikslumu nuo pat pradžios“ – Arba „nuo pat pradžios puikiai pažinusiems visus *tuos* dalykus su didžiu tikslumu“. § **1:4** „užtikrintumą“ – Arba „tikrumą“, „saugumą“, „patikimumą“; žodis rodo į visišką patvarumą, kad niekaip neįmanoma, jog Teofiliumi perduotos žinios būtų neteisingos, nevertos pasitikėjimo. * **1:4** „pranešimų“ – gr. λογος „logos“ (dgs.); žodis gali reikšti ir „žodžių“, „reikalų“, „žinių“ ir t. t. † **1:6** „nuostatus“ – Arba „teisumą apibrėžiančias taisykles“. † **1:7** „jie neturėjo vaikų“ t. „jiems nebuvo vaiko“.

buvo nevaisinga, ir jie abu buvo sulaukę senyvo amžiaus. ⁸ Ir įvyko *šitaip*, kad, jam beatliekant kunigo tarnystę Dievo akivaizdoje pagal jo skyriaus eilę, ⁹ vadovaujantis kunigo tarnystės papročiu, sprendžiančio sutartinio ženkle būdu Šjam teko deginti smilkalus, įėjus į Viešpaties šventyklą. ¹⁰ Tuo tarpu, smilkymo valandą visa žmonių minia meldėsi lauke. ¹¹ Ir jam pasirodė Viešpaties angelas, stovintis smilkalų aukuro dešinėje. ¹² O Zacharijas, *jį* pamatęs, krūptelėjo, ir pagavo *jį* išgąstis. ¹³ Bet angelas jam tarė: „Nebijok, Zacharijau, nes tavo malda išklaudyta, ir tavo žmona Elžbieta pagimdys tau sūnų, ir tu pavadinsi *jį* vardu Jonas. ¹⁴ Bus džiaugsmo tau, net džiūgavimas, ir daugelis džiaugsis jo gimimu, ¹⁵ nes jis bus didis Viešpaties *akyse. Jis ir būtinai neturės gerti vyno bei stipraus gėrimo, †ir bus pripildytas Šventosios Dvasios iš *pat* savo motinos iščių. ¹⁶ Ir daugelį Izraelio vaikų jis atvers į Viešpatį, *jų* Dievą. ¹⁷ Ir jis eis pirma jo su Elijo dvasia ir galybe, kad atverstų tėvų širdis į vaikus ir neklusniuosius į teisiųjų išmintį, kad priręgtų Viešpačiui išsamiai paruoštų ‡žmonių.“ ¹⁸ Bet Zacharijas tarė angelui: „Kaip aš tai žinosiu? Juk aš esu senas žmogus ir mano žmona sulaukusi senyvo amžiaus.“ ¹⁹ O angelas atsakydamas jam tarė: „Aš esu Gabrielius, kuris stoviu

---

Š 1:9 „jam teko“ – Arba „jam buvo skirta“. * 1:15 „akyse“ – Arba „akivaizdoje“. † 1:15 „ir“ – Arba „bet“, „taip pat“. Plg. Ef 5:18. ‡ 1:17 „žmonių“ – Gr. kuop. vns.; plg. Lk 1:10 ir kt.

Dievo akivaizdoje, ir esu atsiųstas kalbėti tau ir tau pranešti šias geras žinias. ²⁰ Ir štai tu būsi nebylys, štai yra negalėsi kalbėti iki dienos, kurią tai įvyks, nes nepatikėjai mano žodžiais, kurie išsipildys savo metu.“ ²¹ *Tuo tarpu žmonės laukė Zacharijo ir stebėjosi, kad jis taip ilgai užtrunka šventykloje. ²² Bet išėjęs, jis negalėjo jiems kalbėti, ir jie suprato, kad jis buvo matęs regėjamą šventykloje. Ir jis aiškinosi jiems †gestais ir pasiliko nebylus. ²³ Ir taip įvyko, kad pasibaigus jo tarnystės dienoms, jis parėjo namo. ²⁴ Ir po tų dienų jo žmona Elžbieta tapo nėščia ir penkis mėnesius slėpėsi, sakydama: ²⁵ „Taip Viešpats su manimi pasielgė tomis dienomis, kuriomis jis pažvelgė į mane, kad nuimtų mano negarbę tarp žmonių.“

²⁶ Ir šeštąjį mėnesį angelas Gabrielius buvo Dievo pasiųstas į Galilėjos miestą, vadinamą Nazaretu, ²⁷ pas mergelę, †pažadėtą į žmonas vyrui iš Dovydo namų, kurio vardas buvo Juozapas; o mergelės vardas buvo Marija. ²⁸ Atėjęs pas ją, angelas tarė: „Sveika, malone apdovanotoji! Viešpats su tavimi! Palaiminta tu tarp moterų! ²⁹ Ir ji pamačiusi ji labai susijaudino dėl jo pasakymo ir galvojo sau, kas tai turėtų būti per pasveikinimas. ³⁰ O angelas jai tarė: „Nebijok, Marija, nes radai malonę pas Dievą! ³¹ Ir štai tu pradėsi savo iščiose ir pagimdysi sūnų, ir

---

§ 1:20 „tai yra“ – Arba „ir“. * 1:21 „Tuo tarpu“ – Arba „Ir“. † 1:22 „gestais“ – Arba „mostais“. ‡ 1:27 „pažadėtą vyrui į žmonas“ – Arba „pažadėtą pagal susitarimą duoti vyrui į žmonas“.

pavadinsi jį vardu Jėzus. ³² Jis bus didis ir bus vadinamas Aukščiausiojo Sūnumi, ir Viešpats Dievas duos jam jo tėvo Dovydo sostą, ³³ ir jis karaliaus Jokūbo namams per amžius, ir jo karalystei nebus galo.“ ³⁴ Tuomet Marija tarė angelui: „Kaip tai bus? Nes Šnepažįstu vyro.“ ³⁵ O angelas atsakydamas tarė jai: „Ant tavęs nužengs Šventoji Dvasia, ir Aukščiausiojo jėga pridengs tave šešėliu; todėl *kas gims iš tavęs – tas, kas šventas, – bus vadinamas Dievo Sūnumi. ³⁶ Ir štai tavo giminaitė Elžbieta, ji taip pat pradėjo sūnų savo senatvėje, ir šis mėnuo yra šeštas jai, kuri buvo vadinama nevaisinga, ³⁷ nes Dievui †nieko †nėra neįmanomo.“ ³⁸ Štada Marija tarė: „Štai aš Viešpaties tarnaitė, tebūna man pagal tavo žodį.“ Ir angelas nuo jos pasitraukė.

³⁹ Ir tomis dienomis Marija atsikėlė ir skubiai nukeliavo į kalnyną, į *vieną iš Judo miestų, ⁴⁰ ir įėjo į Zacharijo namus ir pasveikino Elžbietą. ⁴¹ Ir taip įvyko, kad Elžbietai išgirdus Marijos pasveikinimą, jos išsčiose šoktelėjo kūdikis, ir Elžbieta tapo pripildyta Šventosios Dvasios ⁴² ir ji garsiai sušuko ir tarė: „Palaiminta tu tarp moterų, ir palaimintas tavo iščių vaisius! ⁴³ Ir iš kur man tai, kad mano Viešpaties

---

§ 1:34 „nepažįstu vyro“ – Arba „neturiu santykių su vyru“. Plg. Prd 4:1. * 1:35 „kas gims iš tavęs – tas, kas šventas, –“ – Arba „šventas iš tavęs gimusysis“. † 1:37 „nieko“ – Arba „jokio žodžio“. † 1:37 „nėra“ – T. „nebus“. § 1:38 „Tada“ – Arba „Ir“. * 1:39 „vieną iš Judo miestų“ – Žodis „viena“ reikalinga, kad lietuvių k. skaitytojui neatrodytų, kad tebuvo tik vienas miestas tame kalnuotame krašte.

motina †ateina pas mane?! ⁴⁴ Nes štai vos tik tavo pasveikinimo balsas pasiekė mano ausis, šoktelėjo iš džiaugsmo kūdikis mano iščiose. ⁴⁵ Ir palaiminta ta, kuri tikėjo, †kad Šivyks *tai, kas jai Viešpaties pasakytą.“ ⁴⁶ O Marija prabilo: „Mano siela †apskelbia Viešpaties didingumą, ⁴⁷ ir mano dvasia džiūgauja Dievu, mano Išgelbėtoju, ⁴⁸ nes jis atsižvelgė į savo tarnaitės žemą luomą. Juk štai nuo dabar visos kartos vadins mane palaiminta, ⁴⁹ nes didžiųjų dalykų padarė man Galingasis, ir jo vardas yra šventas, ⁵⁰ ir jo gailestingumas trunka per kartų kartas tiems, kurie jo bijosi. ⁵¹ Jis savo ranka parodė galybę; jis išsklaidė tuos, kurie didžiuojasi savo širdies protavimu; ⁵² jis numetė valdovus nuo sostų ir išaukštino žemuosius; ⁵³ jis pripildė alkstančius gėrybėmis, o turtuolius paleido tuščiomis; ⁵⁴ jis padėjo savo tarnui Izraeliui, prisimindamas gailestingumą, ⁵⁵ kaip jis kalbėjo mūsų tėvams, Abraomui, ir jo †palikuonims per amžius.“ ⁵⁶ Ir Marija pasiliko pas ją apie tris mėnesius ir sugrįžo į savo namus.

⁵⁷ O Šelžbietai suėjo laikotarpis iki gimdymo, ir ji pagimdė sūnų. ⁵⁸ Ir jos kaimynai bei giminės išgirdo, kad Viešpats didino jai *parodytą* savo

---

† **1:43** „ateina“ – T. „ateitų“. † **1:45** „kad“ – Arba „nes“. § **1:45** „šivyks“ – Arba „bus užbaigta“. * **1:45** „tai“ – T. „dalykai“ t. y. dgs. † **1:46** „apskelbia Viešpaties didingumą“ – Arba „skelbia Dievą esant didį“; t. „didina Viešpatį“. † **1:55** „palikuonims“ – T. „sėklai“; arba „ainijai“. § **1:57** „Elžbietai suėjo laikotarpis iki gimdymo“ – T. „Elžbietai išsipildė laikotarpis gimdyti“.

gailestingumą, ir jie džiaugėsi kartu su ja. ⁵⁹ Ir taip įvyko, kad aštuntą dieną jie atėjo vaikelio apipjaustyti ir ketino jį pavadinti tėvo vardu, Zachariju. ⁶⁰ O atsiliepdama jo motina tarė: „Ne! Priešingai, jis turi būti pavadintas Jonu.“ ⁶¹ Ir jie tarė jai: „Nėra nė vieno tavo giminėje, kuris vadinasi šiuo vardu.“ ⁶² Ir jie jo tėvui parodė *gestų *paklausdami*, kaip jis norėtų jį pavadinti. ⁶³ Ir paprašęs rašomosios lentelės jis užrašė †štai ką: Jo vardas yra Jonas. Ir visi stebėjosi. ⁶⁴ Ir tuoj pat jo burna atsivėrė ir jo liežuvis *atsirišo*, ir jis ėmė kalbėti laimindamas Dievą. ⁶⁵ Ir visus jų kaimynus apėmė baimė, ir visame Judėjos kalnyne vis buvo kalbama apie visus šiuos dalykus. ⁶⁶ Ir visi girdėjusieji dėjosi *tuos dalykus* į savo širdis, sakydami: „Kas gi bus iš to vaiko?!“ Ir †Viešpaties ranka buvo su juo.

⁶⁷ Ir jo tėvas Zacharijas tapo pripildytas Šventosios Dvasios ir pranašavo, sakydamas: ⁶⁸ „Tebūna palaimintas Viešpats, Izraelio Dievas, kadangi Špagalbon aplankė ir *išpirko savo

---

* **1:62** „gestų“ – Arba „mostų“. † **1:63** „štai ką“ – T. „sakydamas“. † **1:66** „Viešpaties ranka buvo su juo“ – Plg. Apd 11:21. § **1:68** „pagalbon aplankė“ – Tas pats gr. žodis vartojamas Lk 1:78 eilutėje. * **1:68** „išpirko savo tautą“ – T. „savo tautai atliko išpirkimą“.

†žmones ⁶⁹ ir iškėlė mums †išgelbėjimo ragą savo tarno Dovydo namuose, ⁷⁰ kaip jis Šnuo senų senovės *kalbėjo savo šventųjų pranašų burna, ⁷¹ †jog *mus* išgelbės nuo mūsų priešų ir iš rankos visų tų, kurie mūsų nekenčia, ⁷² kad †parodytų gailęstingumą mūsų tėvams, Štai yra, kad atsimintų savo šventąją sandorą, ⁷³ *priesaiką, kurią jis davė mūsų tėvui Abraomui, ⁷⁴ kad jis duos mums, išvaduotiems iš mūsų priešų rankos, be baimės jam tarnauti ⁷⁵ †šventume ir teisume jo akivaizdoje per visas mūsų gyvenimo dienas. ⁷⁶ O tu, vaikeli, būsi vadinamas Aukščiausiojo pranašu, nes eisi pirma Viešpaties veido paruošti jo kelius, ⁷⁷ duoti jo žmonėms †pažinti išgelbėjimą

---

† **1:68** „žmonės“ – Gr. kuop. vns. Arba „tautą“, kadangi „Dovydo namai“ yra minimi 69-oje eilutėje; žodis „žmonės“ pasirinkta dėl gr. k. žodžio vartosenos Lk 1:10, 17, 21, 77 eilutės; į gr. k. žodžio semantinę diapazoną įeina ir „žmonės“ ir „tauta“. † **1:69** „išgelbėjimo ragą“ – Čia vartojamas žodis „ragas“ yra hebraizmas, kuris reiškia galybę, galią, jėgą; Dievas mums davė galingą išgelbėjimą, o Jo išgelbėjimas yra pats Jis (Lk 1:76 „Viešpats“), kuriam Jonas paruoš kelią. § **1:70** „nuo senų senovės“ – Arba „nuo amžinybės“, „nuo amžių *pradžios*“; ta pati gr. frazė vartojama Apd 3:21, 15:18. * **1:70** „kalbėjo“ – Arba „pranešė“ (atkreiptinas dėmesys, kad 71 eilutė gr. k. prasideda nuo žodžio „išgelbėjimą“, tai būtų „pranešė išgelbėjimą“). † **1:71** „jog *mus* išgelbės“ t. „išgelbėjimą“. † **1:72** „parodytų“ – T. „įgyvendintų“, „darytų“. § **1:72** „tai yra“ – Arba „ir“. * **1:73** „priesaiką, kurią jis davė“ t. „priesaiką, kurią jis prisiekė“. † **1:75** „šventume ir teisume“ – Žr. panašią frazę Ef 4:24. † **1:77** „pažinti išgelbėjimą“ – T. „išgelbėjimo pažinimą“.

jų nuodėmių atleidimu ⁷⁸ per mūsų Dievo gailėtingą šgiliaširdiškumą, *dėl kurio mus Ąaplankė Šviesos Brėškimas iš aukštybių, ⁷⁹ kad apšviestų sėdinčius tamsoje ir mirties šešėlyje, kad nukreiptų mūsų kojas į †ramybės kelią.“ ⁸⁰ Ir vaikas vis augo, taip pat Švis stiprėjo dvasia ir buvo dykumose iki pat savo atskleidimo Izraeliui dienos.

2

¹ Ir įvyko tomis dienomis, kad išėjo ciesoriaus Augusto įsakas, kad visas *pasaulis užsirašytų apmokestinimui. ² (†Toks pirmasis surašymas apmokestinimui įvyko Siriją valdančiajam Kvirinui *dalyvaujant*.) ³ Ir visi ėjo užsirašyti, kiekvienas į savo miestą. ⁴ Ir Juozapas irgi ėjo

---

§ **1:78** „giliaširdiškumą“ – Gr. σπλάγχνον (splanchnon); t. „viduriai“, „žarnos“; arba „palankumo jausmus“, „geranoriškumo jausmus“, „giliausius jausmus“. Žodis vartojamas 11 k. NT: Lu 1:78; Apd 1:18; II Kor 6:12,7:15; Flp 1:8, 2:1; Kol 3:12; Flm 7, 12, 20; I Joh 3:17. * **1:78** „dėl kurio“ – Arba „kuriame“, „kuriuo“, „kuriuo vadovaudamasis“. † **1:78** „aplankė“ – Žr. Lk 1:68 (tas pats gr. žodis). Minėtas aplankymas yra su tikslu teikti reikiamą pagalbą. † **1:79** „ramybės“ – Arba „taikos“. Gr. žodis ειρηνή nusako ir ramybę ir taiką. Taikos arba ramybės kelias minimas Iz 59:8, Rom 3:17. Žr. Apd 10:36; 10:15; Ef 2:14-17, 4:3, 6:15. § **1:80** „vis stiprėjo“ – Arba „buvo vis stiprinamas“. * **2:1** „pasaulis“ – Gr. οικουμενη (oikoumenē), kuriuo žodžiu romėnai kartais rodydavo į savo valstybės teritoriją, t. y. į savo imperiją. † **2:2** Kitas vertimas – „Toks surašymas apmokestinimui įvyko prieš Kvirinui pradėdant valdyti Siriją“ (šaltinis: Džanas Gilas (John Gill, 1690-1771), kuris nurodo į Jn 1:5 eilutėje vartojamą žodį πρωτος ir šios eilutės žodį πρωτη.).

iš Galilėjos, iš Nazareto miesto, aukštyn į Judėją, į Dovydo miestą, vadinamą Betliejumi, – nes jis buvo iš Dovydo namų ir giminės, – ⁵ užsirašyti kartu su žmona Marija, – †jam pažadėta į žmonas, – *kuri* Šbuvo stora dėl nėštumo. ⁶ Ir įvyko taip, kad jiems ten esant, *nėštumo* dienos *pasibaigė, tad ji turėjo gimdyti. ⁷ Ir ji pagimdė savo pirmagimį sūnų ir suvystė jį vystyklais ir paguldė jį *ėdžiose*, nes jiems nebuvo vietos †svečių patalpose.

⁸ Ir tame pačiam krašte buvo piemenų, †kurie Špasiliko lauke ir budėjo naktį prie savo kaimenės. ⁹ Ir štai prie jų *atsirado Viešpaties angelas, ir aplink jų smarkiai nušvietė Viešpaties šlovė, †tai jie labai išsigando. ¹⁰ Bet angelas jiems tarė: „Nebijokite, nes štai skelbiu jums gerą žinią – didį džiaugsmą, kuris bus kiekvienai tautai, ¹¹ kad šiandien Dovydo mieste jums gimė Išgelbėtojas, kuris yra Kristus, Viešpats. ¹² Ir šitas *bus* jums ženklas: rasite kūdikį, suvystytą vystyklais, gulintį †ėdžiose.“

---

† 2:5 „jam pažadėta į žmonas“ – Arba „pažadėta pagal susitarimą jam duoti į žmonas“. § 2:5 „buvo“ t. „esančia“.

* 2:6 „pasibaigė“ – Gr. „išsipildė“. † 2:7 „svečių patalpose“ – Arba „svečių kambaryje“, „užeiga“. Tas gr. žodis, κατάλυμα (kataluma), vartojamas NT ir Mk 14:14, Lk 22:11. Kitas žodis, πανδοχεῖον (pandocheion) yra verčiamas „viešbutis“, „užeiga“, arba „užeigos namai“. Jis vartojamas NT tik Lk 10:34. † 2:8 „kurie pasiliko lauke ir budėjo“ – T. „pasiliekančios lauke ir budėjantys“.

§ 2:8 „pasiliko“ – Arba „gyveno“, „stovyklavo“.

* 2:9 „atsirado“ – Arba „atvyko“, „prisistatė“ (šnek.). † 2:9 „tai“ – Arba „ir“. † 2:12 „ėdžiose“ – Arba „prakarte“.

13 Ir staiga prie angelo atsirado Šgausi dangaus kareivija, girianti Dievą ir sakanti: 14 „Šlovė Dievui aukščiausiose aukštybėse, o ramybė žemėje, palankumas žmonėse!“ 15 Ir taip įvyko, kad angelams pasišalinus nuo jų į dangų, *piemenys kalbėjo vienas kitam: „Būtinai pereikime į Betliejų ir pamatykime, †kas įvyko, ką Viešpats mums pranešė!“ 16 Ir jie atskubėjo ir rado Mariją, Juozapą ir kūdikį, gulintį ēdžiose. 17 Ir *tai* pamatę jie plačiai apskelbė jiems kalbėtą pasakymą apie šį vaikelį. 18 Ir visi, kurie girdėjo, stebėjosi tais dalykais, kurie jiems buvo piemenų pasakyta. 19 Bet Marija įsidėmėjo visus šiuos †dalykus ir svarstė *juos* savo širdyje. 20 Ir piemenys grįžo šlovindami ir girdami Dievą už visa, ką buvo girdėję ir matę taip, kaip jiems buvo pasakyta.

21 Ir kai buvo suėjusios aštuonios dienos vaikui apipjaustyti, jis buvo pavadintas vardu Jėzus, kuriuo *vardu* angelas jį pavadino anksčiau nei jis buvo pradėtas iščiose. 22 Ir kai buvo suėjusios jos apsivalymo pagal Mozės įstatymą dienos, jie nunešė jį į Jeruzalę, kad pristatytų jį Viešpačiui, – 23 kaip yra parašyta Viešpaties įstatyme: „Kiekvienas vyriškos lyties *kūdikis*, kuris *pirmąkart* atveria *motinos* iščias, bus

---

Š 2:13 „gausi dangaus kareivija“ – T. „dangaus kareivijos gausybė“. * 2:15 „piemenys“ – T. „vyrai, piemenys“. † 2:15 „kas įvyko, ką“ – T. „tą įvykusį dalyką (arba „žodį“), kurį“. † 2:19 „dalykus“ – Arba „žodžius“.

Špašventintas Viešpačiui“ – 24 ir kad duotų auką pagal tai, kas pasakyta Viešpaties įstatyme: „Porą purplelių arba du jaunos balandžius“.

25 Ir štai Jeruzalėje buvo žmogus, vardu Simeonas. O tas žmogus buvo teisus ir dievobaimingas, laukiantis Izraelio paguodos, ir Šventoji Dvasia buvo ant jo. 26 Ir jam buvo Šventosios Dvasios apreikšta, kad jis *nepatirsiąs mirties, kol pamatysiąs Viešpaties †Kristų. 27 Ir jis †dėl Dvasios *įtakos* atėjo į šventyklą. O tėvams inešant vaikėlį Jėzų, kad pasielgtų Šsu juo pagal įstatymo išigalėjusią tvarką, 28 jis ir paėmė jį į savo rankas ir palaimino Dievą ir tarė: 29 „O Valdove, tu dabar pagal savo žodį *leidi savo tarnui iškeliauti ramybėje, 30 nes mano akys išvydo tavo išgelbėjimą, 31 kuri paruošei visų tautų akivaizdoje: 32 †Šviesą kitataučiams duoti apreikšimo ir tavosios Izraelio tautos šlovę.“

---

§ 2:23 „pašventintas“ – Arba „paskiriamas šventu“, „laikomas šventu“, „vadinamas šventu“. * 2:26 „nepatirsiąs“ – T. „neregėsiąs“, „nematysiąs“. † 2:26 „Kristų“ – T. y. „Mesiją“. † 2:27 „dėl Dvasios *įtakos*“ – Arba „dėl Dvasios“. Arba „dėl Dvasios veiklos / vadovavimo“, „Dvasios valdomas“, „dėl Dvasios paraginimo“. Plg. panašią gr. k. sandarą Mt 22:43, Apd 11:28, I Kor 12:3 eilutėse, kai kalbama apie žmogų, kuris yra Šventosios Dvasios valdomas ir Mk 1:23; Mk 5:2, kur kalbama apie netyrosios dvasios valdomą žmogų. § 2:27 „su juo“ – Arba „jo atžvilgiu“. * 2:29 „leidi savo tarnui iškeliauti“ – Arba „išleidi savo tarną“, „duodi savo tarnui išeiti“, „atleidi savo tarną“. † 2:32 „Šviesą kitataučiams duoti apreikšimo ir tavosios Izraelio tautos šlovę“ – Galimas kitas vertimas: „Šviesą, kad duotų kitataučiams apreikšimo ir tavosios Izraelio tautai šlovės“.

³³ †Tai Juozapas ir jo motina stebėjosi tuo, kas buvo apie jį kalbama. ³⁴ Ir Simeonas juos palaimino ir tarė Marijai, jo motinai: „Štai, šis *vaikas* yra padėtas daugelio Izraelyje kritimui ir pakėlimui, taip pat Šženklui, prieš kurį bus žodžiaujama, ³⁵ (taip ir tavo pačios sielą per-vers kalavijas) – kad būtų atskleistos daugelio širdžių mintys.“ ³⁶ Buvo ir pranašė Ona, Fanuelio duktė iš Asero genties. Ji buvo sulaukusi labai senyvo amžiaus, po savo mergystės išgyvenusi septynerius metus su vyru, ³⁷ ir *našlavusi apie aštuoniasdešimt ketverius metus. †Ji ne-sitraukdavo iš šventyklos tarnaudama Dievui pasninkais ir maldomis naktį ir dieną. ³⁸ Ir ji, tuo pat metu priėjusi, dėkojo Viešpačiui ir ėmė kalbėti apie †*kūdikį* visiems, kurie Jeruzalėje laukė išpirkimo. ³⁹ Ir kai jie buvo atlikę visa pagal Viešpaties įstatymą, jie sugrįžo į Galilėją, į savo miestą Nazaretą. ⁴⁰ O vaikas vis augo ir Švis stiprėjo dvasia, pripildytas išminties, ir Dievo malonė buvo ant jo.

⁴¹ Ir jo *tėvai kiekvienais metais per Aplenkimo šventę keliaudavo į Jeruzalę. ⁴² Ir kai jis buvo dvylikos metų, šventės papročiu jie nuvyko aukštyn į Jeruzalę. ⁴⁹ Ir jis jiems tarė: „Kodėl manęs ieškojote? Ar nežinojote, kad

---

† 2:33 „Tai“ – Arba „Ir“. § 2:34 „ženklui, prieš kurį bus žodžiaujama“ – Arba „koneveikiamam ženklui“. * 2:37 „našlavusi“ – T. „buvo našlė“. † 2:37 „Ji“ – T. „kuri“. † 2:38 „*kūdikį*“ – T. „jį“. § 2:40 „vis stiprėjo“ – Arba „buvo vis stiprinamas“. * 2:41 „tėvai“ – Arba „gimdytojai“.

man reikia †užsiimti savo Tėvo reikalais?“ ⁵⁰ Bet jie nesuprato †pasakymo, kurį jis jiems kalbėjo. ⁵¹ Ir jis ėjo su jais žemyn ir atėjo į Nazaretą, ir elgėsi pavaldžiai jiems; o jo motina visus šituos pasakymus laikė atidžiai savo širdyje. ⁵² Ir Jėzus Švis augo išmintimi, *ūgiu ir Dievo bei žmonių teigiamu požiūriu į jį.

3

³ Ir jis ėjo po visą Jordano apylinkę, skelbdamas *krikštą, kurį sąlygoja atgaila – dėl nuodėmių atleidimo, ⁶ Ir †visokie žmonės †matys Dievo išgelbėjimą. ⁷ Dėl to jis sakydavo minims, kurios išėjo pas jį būti jo pakrikštytos: O angių Šišperos, kas jus perspėjo bėgti nuo ateinančios rūstybės? ⁸ Duokite tad vaisių, pritinkančių atgailai, ir nepradėkite sakyti

---

† **2:49** „užsiimti savo Tėvo reikalais“ – Gr. maždaug šitaip: „būti tuose, kurie mano Tėvo“; gal „būti savo Tėvo reikaluose / dalykuose / namuose“. † **2:50** „pasakymo“ – Arba „žodžio“.

§ **2:52** „vis augo [...]“ – T. y. „įgijo vis daugiau išminties, užaugo / subrendo ir buvo vis labiau Dievo ir žmonių teigiamai vertinamas“. * **2:52** „ūgiu“ – Arba „amžiumi“, „subrendimo atžvilgiu“.

* **3:3** „krikštą, kurį sąlygoja atgaila“ – Arba „dėl nuodėmių atleidimo – krikštą, kuris pasižymi atgaila“. Gr. „atgailos krikštą“, t. y., krikštas, kurį pažymi atgaila. Jokių būdu tai nebuvo krikštas (apeiga) be atgailos (vidinis pasikeitimas, kuris rodosi veiksmais). Žr. Lk 3:7-14; Jonas Krikštytojas atsisakė krikštyti žmonių, kurie nerodė veiksmais, kad jau atgailavo.

† **3:6** „visokie žmonės“ – T. „visoks kūnas“. † **3:6** „matys Dievo išgelbėjimą“ – T. y. arba fiziškai matys Mesiją, kuris yra Dievo išgelbėjimas (plg. Iz 49:6, Lk 2:30) arba patirs išgelbėjimą, kurį įvykdo Dievas (plg. Iš 14:13, II Met 20:17, Iz 52:10). § **3:7** „išperos“ – Arba „atvestieji“.

savyje: „Mes *kaip* tėvą turime Abraomą.‘ Nes aš jums sakau, kad Dievas pajėgia prikelti vaikų Abraomui iš šitų akmenų! ¹² Tada ir muitininkai atėjo, kad būtų pakrikštyti, ir jam tarė: „Mokytėjau, ką *mums daryti?“ ¹³ Ir jis jiems tarė: „Nereikalaukite daugiau, negu jums yra liepta.“ ¹⁴ Taip pat ir kariai klausė jo, sakydami: „O ką mums daryti?“ Ir jis tarė jiems: „Iš nė vieno neišgaukite turto prievarta nė melagingu įskundimu ir tenkinkitės savo alga.“ ¹⁶ Jonas atsiliepė visiems sakydamas: „Aš †gi jus krikštiju vandeni, bet ateina už mane galingesnis, kurio apavų dirželio aš nevertas atrišti. Jisai krikštys jus Šventąja Dvasia †ir ugnimi. ¹⁸ Jis Šgi tokiu būdu *skelbė evangeliją †žmonėms †ragindamas su išpėjimais *dėl* daug kitų dalykų.

4

⁴ Bet Jėzus jam atsakė tardamas: „Yra parašyta, kad žmogus gyvens ne vien duona, bet kiekvienu Dievo žodžiu. ⁶ Ir velnias tarė jam: „Visą šitą *valdžią (taip pat jų šlovę) aš tau duosiu, nes ji man yra atiduota, ir ją duodu kam

---

* **3:12** „mums daryti“ – Arba „mes darysime“ (TR). † **3:16** „gi“ – Arba „tiesa“, „žinoma“. † **3:16** „ir“ – Arba „tai yra“. Š **3:18** „gi“ – Arba „žinoma“, „tikrai“. * **3:18** „skelbė evangeliją“ – Arba „skelbė gerą žinią“. † **3:18** „žmonėms“ – Arba „liaudžiai“. † **3:18** „ragindamas su išpėjimais“ – gr. vienas žodis „παρακαλῶν“. * **4:6** „valdžią“ – Arba „valdžios sritį“, „valdą“ (plg. gr. žodžio ἐξουσία (exousia) vartoseną Λκ 2:53, 23:7; Apd 26:18; Ef 2:2 eilutėse); arba „teisę valdyti“, „valdymo galią“, „įgaliojimą“.

tik noriu. ⁷ Todėl jei tu †pagarbinsi mane, †visa tai bus tavo.“ ⁸ Bet Jėzus atsakydamas jam tarė: „Eik šalin nuo manęs, Šėtone! Juk yra parašyta: ‚Garbink Viešpatį, savo Dievą, ir jam vienam tarnauk.‘“ ⁹ Ir jis nuvedė jį į Jeruzalę ir pastatė jį ant šventyklos viršūnės ir jam tarė: „Jeigu tu esi Dievo Sūnus, meskis nuo čia žemyn, ¹⁰ nes yra parašyta: ‚Jis savo angelams įsakys apie tave, kad saugotų tave‘ ¹¹ ir ‚Ant rankų jie nešios tave, kad niekada neužsigautum savo kojos į akmenį.‘“ ¹² O Jėzus atsakydamas jam tarė: „Yra pasakyta: ‚Negundyk Viešpaties, savo Dievo.‘“ ¹³ Ir kai velnias baigė kiekvieną gundymą, jis atsitraukė nuo jo kurį laiką. ¹⁴ Ir Dvasios galybe Jėzus sugrįžo į Galilėją, ir garsas apie jį pasklido po visą aplinkui *esantį* kraštą. ¹⁵ Ir jis vis mokė jų sinagogose, visų šlovinamas. ¹⁸ „Viešpaties Dvasia yra ant manęs, nes jis patepė mane pranešti Ševangeliją vargšams; jis pasiuntė mane gydyti tuos, *kurių* širdys sudužusios, skelbti kaip šauklis belaisviams išvadavimą ir akliesiems regėjimo atstatymą, išsiųsti į laisvę palūžusiuosius, ¹⁹ skelbti Viešpaties *malonės metus.“ ²¹ Ir jis pradėjo jiems kalbėti: „Šiandien, †jums klausantis, šis Šventraštis išsipildė.“ ²² Ir

---

† **4:7** „pagarbinsi mane“ – T. „pagarbinsi prieš mane“, o žodis, išverstas „pagarbinsi“ dažnai (be ne visada) reiškia kristi žemėn skiriant garbę. Mt 4:9 yra kiti žodžiai „parpuolęs mane pagarbinsi“. † **4:7** „visa tai“ – T. dgs., „visi dalykai“. § **4:18** „evangeliją“ – Arba „gerą žinią“. * **4:19** „malonės“ – Arba „maloningus“, „priimtinus“, „palankumo“. † **4:21** „jums klausantis“ – T. „jūsų ausyse“.

visi gerai atsiliepė apie jį ir stebėjosi maloningais žodžiais, sklindančiais iš jo burnos. Ir jie tarė: „Argi **†**jis ne Juozapo sūnus?!“ ²⁷ Ir pranašo Eliziejaus laikais buvo daug raupsuotųjų Izraelyje, bet nė vienas jų nebuvo apvalytas, tik siras Naamanas.“ ³⁰ Bet jis praėjo tarp jų ir pasišalino, ³¹ ir nusileido į Galilėjos miestą Kapernaumą, ir šabo dienomis juos mokė. ³² Ir jie stebėjosi jo mokslu, nes jo žodis buvo su valdžia. ³³ Ir sinagogoje buvo žmogus, kuris turėjo Švieno netyro velnio dvasią ir šaukė garsiu balsu, ³⁴ sakydamas: „Netrukdyk! Kas mums ir tau *bendro*, Jėzau *Nazarėnai? Ar atėjai mūsų pražudyti? Pažįstu tave, kas esi – Dievo Šventasis.“ ³⁵ O Jėzus jį sudraudė, sakydamas: „Nutilk ir išeišk iš jo!“ Ir nubloškęs jį į vidurį, velnias išėjo iš jo ir jo nesužeidė. ³⁶ Ir jie visi stebėjosi ir kalbėjo vienas kitam, sakydami: „Kas tai per žodis! Nes su valdžia ir galia jis įsakinėja netyroms dvasioms, ir jos išeina.“ ³⁷ Ir garsas apie jį sklido į visas tos apylinkės vietas. ³⁸ Ir pakilęs iš sinagogos jis įėjo į Simono namus. Ir Simono žmonos motina **†**sirgo **†**sunkia karštlige; ir jie maldavo jį už ją. ³⁹ Ir stovėdamas jai iš viršaus jis sudraudė karštlige, ir ta pasitraukė

---

† 4:22 „jis“ – T. „šis“. **§ 4:33** „vieno“ – Žodis „vieno“ rodo, kad čia kalbama apie eilinį velnių / demoną (δαίμονιον, daimonion) ne į velnių kunigaikštį (διάβολος, diabolos). *** 4:34** „Nazarėnai“ – Gr. Ναζαρηνός (Nazarénós). Žr. Mr 1:24 išnašą. **† 4:38** „sirgo sunkia karštlige“ – Arba „buvo sunkios karštligės suspausta“. **† 4:38** „sunkia karštlige“ – Arba „dideliu karščiavimu“.

nuo jos. Ir tuojau ji atsikėlė ir jiems patarnavo. ⁴¹ Taip pat gi iš daugelio išėjo velniai, šaukdami ir sakydami: „Tu esi Kristus, Dievo Sūnus!“ Bet jis sudrausdamas neleido jiems kalbėti, nes jie žinojo jį esant Kristų.

5

²¹ Ir raštininkai bei fariziejai pradėjo svarstyti, sakydami: „Kas yra šitas, kuris kalba piktžodžius? Kas gali atleisti nuodėmes, jei ne vienas Dievas?“ ²⁴ Bet kad žinotumėte, jog Žmogaus Sūnus turi žemėje valdymo galią nuodėmėms atleisti – jis tarė sergančiam paralyžiumi – sakau tau, kelkis, ir pasiėmęs savo gultuką, eik į savo namus.“ ³² Esu atėjęs ne teisiųjų šaukti į atgailą, bet nusidėjėlių.

6

⁵ Ir jis tarė jiems, kad „Žmogaus Sūnus yra ir šabo Viešpats.“ ²² Palaiminti esate, kai žmonės jūsų nekęs ir kai jie atskirs jus, ir niekins, ir atmes kaip blogą jūsų vardą dėl Žmogaus Sūnaus. ²³ Džiaukitės tą dieną ir šokinėkite iš džiaugsmo, nes štai jūsų atlygis danguje yra didelis, nes *lygiai taip ir jų tėvai darė pranašams. ³¹ Ir kaip norite, kad žmonės darytų jums, taip ir jūs darykite jiems. ³⁵ Verčiau mylėkite savo priešus ir darykite gera, ir skolinkite nieko nesitikėdami atgausią; †tuomet jūsų atlygis bus didelis, ir būsite Aukščiausiojo

* **6:23** „lygiai taip“ – gr. „pagal šiuos dalykus“. † **6:35** „tuomet“ – Arba „ir“.

vaikai, nes jis yra †maloningas nedėkingiems ir blogiems.

7

¹ Ir kai jis pabaigė visus savo pasakymus *besiklausiusiems žmonėms, jis įėjo į Kaper-naumą. ² Ir vienas šimtininko tarnas, kuris jam buvo brangus, sirgo ir buvo arti mirties. ³ Ir išgirdęs apie Jėzų, jis pasiuntė pas jį žydų vyresniusius, maldaudamas jo, kad jis ateitų ir išgydytų jo tarną. ⁴ Ir atėję pas Jėzų jie primygtinai jo prašinėjo, sakydami, kad vertas yra tas, kuriam tai padarys, ⁵ nes jis myli mūsų tautą ir pats pastatė mums sinagogą. ⁶ †Tai Jėzus ėjo su jais. O jam jau esant nebetoli nuo namų, šimtininkas pasiuntė pas jį draugus, sakydamas jam: „Viešpatie, nesivargink, nes nesu vertas, kad užeitum po mano stogu. ⁷ Todėl net nelaikiau savęs vertu ateiti pas tave. Bet pasakyk žodžiu, ir mano †tarnas pasveiks. ⁸ Nes ir aš esu žmogus, skirtas *būti* Špavaldinys, turintis sau pavaldžių kareivių, ir sakau *vienam: „Eik! – ir jis eina, ir kitam: „Ateik! – ir jis ateina, ir savo tarnui: „Padaryk tai! – ir jis daro. ⁹ Tuos dalykus išgirdęs, Jėzus stebėjosi juo ir, atsigręžęs į minią, kuri sekė paskui jį, tarė:

---

† **6:35** „maloningas“ – Arba „geras“; žr. I Pt 2:3. * **7:1** „besiklausiusiems žmonėms“ – Gr. „į žmonių ausis“; plg. Apd 17:20, kur irgi yra gr. frazė „į mūsų ausis“. † **7:6** „Tai“ – Arba „Ir“, „O“. † **7:7** „tarnas“ – Kitoks gr. žodis negu Lk 7:3 eilutėje. Šis žodis παις (pais) gali reikšti berniuką, jaunuolį, vaiką, tarną. § **7:8** „pavaldinys“ t. „po valdžia“. * **7:8** „vienam“ t. „tam“.

„Sakau jums – nė Izraelyje neradau tokio didelio tikėjimo. ¹⁰ O sugrižę į namus, pasiustieji rado tarną, kuris buvo susirgęs, sveiką.

¹¹ Ir paskesnę dieną įvyko, kad jis įėjo į miestą, vadinamą Nainu; o kartu su juo keliavo daugelis jo mokytinių ir gausi minia. ¹² O kai jis prisiartino prie miesto vartų, štai buvo išnešamas numirėlis, – vienintelis savo motinos sūnus, o ji buvo našlė. Ir †didoka miesto minia buvo su ja. ¹³ Ir kai Viešpats ją pamatė, jį apėmė gailestis dėl jos ir jis jai tarė: „Neverk. ¹⁴ Ir priėjęs jis palietė karsto laidojimo neštuvus ir nešėjai sustojo; ir jis tarė: „Jaunuoli, sakau tau: kelkis!“ ¹⁵ Ir numirėlis atsisėdo ir pradėjo kalbėti, ir †Jėzus atidavė jį jo motinai. ¹⁶ Ir visus apėmė baimė, ir jie šlovino Dievą, sakydami: „Didis pranašas iškilo tarp mūsų!“ ir: „Dievas pagalbon aplankė savo tautą!“ ¹⁷ Ir ši žinia apie jį pasklido po visą Judėją ir po visą apylinkę. ²³ Ir yra palaimintas kas tik Snepasipiktins manimi. ²⁷ Jis yra tasai, apie kurį yra parašyta: Štai aš siunčiu pirma tavo veido savo pasiuntinį, kuris paruoš tau kelią pirma tavęs. ²⁹ Ir jį išgirdusi visa liaudis, taip pat muitininkai, *išteisino Dievą, pasikrikštydami Jono krikštu. ³⁵ Bet

---

† 7:12 „didoka“ – Arba „nemaža“, „padori“, t. y. gera, kaip reikiant susirinkusi. † 7:15 „Jėzus“ t. „jis“. § 7:23 „nepasipiktins“ – Arba „nebus suklupdytas“. * 7:29 „išteisino Dievą“ t. y. „laikė Dievą teisu“, pripažino, kad Dievas per Joną krikštytoją teisingai vertino žmonių padėtį ir teisingai išdėstė žmonių atsakomybę prieš Jį.

visi jos vaikai išmintį †išteisina. ⁴³ **Bet jiems neturint iš ko atmokėti, jis nuoširdžiai abiem atleido. Taigi pasakyk man, kuris iš jų labiau jį mylės?**⁴⁷ Todėl aš tau sakau: jos nuodėmės, kurių yra daug, yra atleistos; dėl to ji labai mylėjo. O kam yra atleista mažai, *tas* myli mažai. ⁴⁹ Ir atsilošusieji kartu prie stalo pradėjo tarpusavyje kalbėti: „Kas yra šis, kuris net nuodėmes atleidžia?“

8

⁵ „Išėjo sėjėjas savo sėklos sėti, ir jam besėjant, dalis nukrito palei kelią ir ji buvo sumindžiota, ir padangių paukščiai ją sulesė. ⁶ Ir kita *dalis* nukrito ant uolos ir vos tik išdygusi ji sudžiuvo, nes *jai trūko drėgmės. ⁷ Ir kita *dalis* nukrito tarp erškėčių, ir kartu su ja išdygę erškėčiai nusmelkė ją. ⁸ O kita *dalis* nukrito ant geros žemės ir išdygo, ir davė šimteriopą vaisių.“ †Tai sakydamas, jis sušuko: „Kas turi ausis klausyti – teklausio!“ ⁹ Ir jo mokytiniai klausė jį, sakydami: †„Ką reiškia šis palyginimas?“ ¹⁰ Ir jis tarė: „Jums yra duota pažinti Dievo karalystės slėpinius, bet Šviesiems kitiems – palyginimais, kad MATYDAMI NEMATYTŲ IR GIRDĖDAMI NESUPRASTŲ. ¹¹ O

---

† 7:35 „išteisina“ t. y. „tvirtina (skelbia) esant nekaltintą (nepeiktą), t. y. teisia, padėtį užimančia“. * 8:6 „jai trūko drėgmės“ – T. „ji neturėjo drėgmės“. † 8:8 „Tai“ – T. „Šiuos dalykus“. † 8:9 „Ką galėtų reikšti šis palyginimas“ – T. „Kas / Koks galėtų būti šis palyginimas“. § 8:10 „visiems kitiems“ – Arba „likusiems žmonėms“, t. y. žydų vadovams ir jų pasekėjams.

palyginimas *reiškia štai ką: sėkla yra Dievo žodis. ¹² O tie palei kelią yra tie, kurie girdi, paskui ateina velnias ir atima žodį iš jų širdies, kad t jie netikėtų ir nebūtų išgelbėti. ¹³ O tie ant uolos yra tie, kurie, kai išgirsta, priima žodį su džiaugsmu, bet šitie neturi šaknies; jie tiki kuri laiką, bet †išmėginimo metu atkrinta. ¹⁴ O kas krito Štarp erškėčių, yra tie, kurie išgirdę, beeidami yra nusmelkiami gyvenimo rūpesčių, turtų ir malonumų ir nesubrandina vaisiaus. ¹⁵ O tai geroje žemėje – tai yra tie, kurie išgirdę žodį, laikosi jo taurioje bei geroje širdyje ir *ištverdami neša vaisių. ²⁵ Ir jis tarė jiems: „Kur yra jūsų tikėjimas?“ Ir jie išsigandę stebėjosi, sakydami vienas kitam: „Kas gi yra šitas, kad jis įsakinėja net vėjams ir vandeniui, ir tie jo klauso?“ ²⁸ Pamatęs Jėzų, jis šaukė, parpuolė prieš jį ir garsiai tarė: „Kas man ir tau *bendro*, Jėzau, Aukščiausiojo Dievo Sūnau? Meldžiu tave, nekankink manęs!“ ⁴³ Ir moteris, dvylika metų †serganti kraujoplūdžiu, kuri buvo išleidusi gydytojams visą savo pragyvenimo turtą ir *kurios* niekas neįstengė išgydyti, ⁴⁴ priėjusi iš užnugario palietė jo drabužio kutą, ir tuojau sustojo jos kraujoplūdis. ⁴⁵ Ir Jėzus

* **8:11** „reiškia štai ką“ t. „yra šis“. † **8:12** „jie netikėtų ir nebūtų išgelbėti“ t. „netikėję jie nebūtų išgelbėti“. † **8:13** „išmėginimo“ – Arba „gundymo“. Paraleliniai tekstai duoda suprasti, kokie yra tie išmėginimai arba gundymai: žr. Mt 13:21 ir Mk 4:17. § **8:14** „tarp erškėčių“ t. „į erškėčius“. * **8:15** „ištverdami“ – T. „ištverme“. † **8:43** „serganti kraujoplūdžiu“ – T. „esanti su kraujoplūdžiu“.

tarė: „Kas tas, kuris mane palietė?“ Visiems išsiginant Petras ir su juo esantys tarė: „Vadove, minia *tave* spaudžia ir grūda, o tu sakai: „Kas tas, kuris mane palietė?““ ⁴⁶ Ir Jėzus tarė: „Kas nors mane palietė, nes aš †supratau, kad iš manęs yra išėjusi galia.“ ⁴⁷ Ir moteris, pamačiusi, kad neliko nepastebėta, drebėdama priėjo ir parpuolusi prieš jį pasisakė jam visų žmonių akivaizdoje, dėl kokios priežasties ji buvo jį palietusi ir kaip tuojau buvo išgydyta. ⁴⁸ Ir jis tarė jai: „**Drąsos, dukterie! Tavo tikėjimas tave išgydė, eik ramybėje.**“

9

⁷ Taigi tetrarchas Erodas išgirdo *apie* visus jo daromus dalykus ir sumišo, nes buvo kai kurių pasakyta, kad Jonas yra prikeltas iš numirusių, ²³ Ir jis pasakė visiems: „Jei kas nori eiti paskui mane, tas privalo išsižadėti savęs, privalo pasiimti kasdien savo kryžių ir *privalo sekti paskui mane. ²⁴ Nes bet kas, kuris ketina išgelbėti savo ūgyvybę, *tas* ją pražudys, o bet kas, kuris pražudys savo gyvybę dėl manęs, *tas* ją išgelbės. ³⁰ Ir štai du vyrai kalbėjosi su juo. †Jie buvo Mozė ir Elijas, ³¹ kurie pasirodė šlovėje ir kalbėjo

---

† **8:46** „supratau“ – Arba „žinojau“, „pažinau iš patirties“; plg. Mk 5:30. § **8:48** „išgydė“ – Arba „išgelbėjo“. * **9:23** „privalo sekti“ – gr. vksm. forma skiriasi nuo „privalo išsižadėti“ ir „privalo pasiimti“ tuo, kad pastarieji rodo labiau į veiksmo atlikimą, bet gr. žodis, išverstas „privalo sekti“ rodo labiau į veiksmo tęstinumą; visi trys vksm. yra liepiamosios nuosakos.

† **9:24** „gyvybę“ – Gr. ψυχή (psūche); arba „sielą“ (2 k.). † **9:30** „Jie“ – Gr. „kurie“.

apie jo Šiškeliavimą, kuriį jis netrukus įvykdys Jeruzalėje.

³⁷ Ir įvyko, kad paskesnę dieną, jiems nusileidus nuo kalno, jį pasitiko didelė minia. ³⁸ Ir štai *vienas* žmogus šaukė iš minios, sakydamas: „Mokytojau, meldžiu tave, pažvelk į mano sūnų, nes jis yra mano vienintelis *vaikas*.“ ³⁹ Ir štai dvasia *pačiumpa jį, ir jis staiga sušunka. Ir ji tąso jį, †kad jis putoja, ir ‡vargais negalais nuo jo atstoja jį Šsumušdama. ⁴⁰ Ir meldžiau tavo mokytinių ją išvaryti, bet jie nepajėgė.“ ⁴¹ Ir Jėzus atsakydamas tarė: „O netikinti ir iškrypusi karta! Iki kol aš būsiu su jumis ir jus kęsiu? Atvesk čia savo sūnų. ⁴² Ir jam dar beprieinant, velnias parmetė jį žemyn ir didžiai tąsė. Bet Jėzus sudraudė netyrąją dvasią, ir išgydė vaiką ir jį atidavė jo tėvui. ⁴³ Ir visi labai stebėjosi galinga Dievo jėga.

Bet jiems visiems besistebint visu tuo, ką Jėzus padarė, jis tarė savo mokytiniams: ⁵⁵ Bet jis atsisukęs, sudraudė juos ir tarė: „Nežinote, kokios jūs esate *dvasios, ⁵⁶ Nes žmogaus Sūnus atėjo ne žmonių †gyvybių pražudyti, bet išgelbėti“. Ir jie nukeliavo į kitą kaimą. ⁶⁰ Jėzus jam tarė: „Palik mirusiems laidoti savo mirusius,

---

§ 9:31 „iškeliavimą“ – Plg. Jn 13:1, II Pt 1:15. * 9:39 „pačiumpa“ – Arba „pagauna“. † 9:39 „kad jis putoja“ t. „su putuojimu“. ‡ 9:39 „vargais negalais“ – Arba „vos ne vos“, „sunkiai“. § 9:39 „nukamuodama“ – Arba „sutrypdama“; žr. Ro 16:20 (gr.). * 9:55 „dvasios“ – Čia kalbama ne apie dvasią kaip būtybę ir asmenybę, bet apie žmogaus minčių valdymo požiūrį. Plg. Ef 1:7, II Tim 1:7. † 9:56 „gyvybių“ – Arba „sielų“.

bet tu eik ir skelbk Dievo karalystę.“⁶¹ Ir kitas tarė: „Viešpatie, aš seksiu paskui tave, bet leisk man pirmiau atsisveikinti su [†]savo namiškiais.“⁶² O Jėzus jam tarė: „Nė vienas, uždėjęs ant plūgo ranką ir besižvalgęs atgal, netinka Dievo karalystei.“

10

¹ Po šių dalykų Viešpats paskyrė dar kitus septyniasdešimt ir išsiuntė juos po du, ^{*}*kad eitu* pirma jo į kiekvieną miestą ir vietą, kur jis pats ketino eiti. ² Todėl jis tarė jiems: „Pjūtis iš tiesų didelė, bet darbininkų mažą; todėl melskite pjūties Viešpatį, kad jis išsiųstų darbininkų į savo pjūtį. ¹² Bet jums sakau, kad tą dieną Sodomai bus pakenciamiau negu tam miestui. ¹⁷ Ir septyniasdešimt su džiaugsmu sugrižo, sakydami: „Viešpatie, *kai jiems įsakome* tavo vardu, mums elgiasi pavaldžiai net velniai!“ ²⁰ Tačiau nesidžiaukite tuo, kad dvasios elgiasi pavaldžiai jums. Bet verčiau džiaukitės, kad jūsų vardai yra įrašyti danguje.“ ²⁷ O jis atsakydamas tarė: „Mylėk Viešpatį, savo Dievą, visa savo širdimi ir visa savo siela, ir visomis savo jėgomis, ir visu savo protu, o savo artimą kaip save patį.“ ²⁹ Bet jis, norėdamas save išteisinti, tarė Jėzui: „O kas yra mano artimas?“ ⁴¹ Tačiau Jėzus atsakydamas jai tarė: „Morta, Morta, tu rūpiniesi ir nerimauji dėl daugelio dalykų, ⁴² bet

[†] **9:61** „savo namiškiais“ – T. „esančiais mano namuose“.

^{*} **10:1** „*kad eitu* pirma jo“ – T. „pirma savo veido“.

tereikia vieno *dalyko*, ir Marija išsirinko tą gerą dalį, kuri nebus iš jos atimta.“

11

⁹ Tad aš jums sakau: prašykite, ir bus jums duota; ieškokite, ir rasite; belskite, ir bus jums atidaryta. ¹⁰ Nes kiekvienas, kas prašo, gauna, kas ieško, randa, ir tam, kuris beldžiasi, bus atidaryta. ²¹ Kol stipruolis, gerai apsiginklavęs, saugo savo *rūmus, jo turtas yra įsaugus. ²³ Kas ne su manimi, tas yra prieš mane, ir kas nesurenka su manimi, tas išsklaido. ²⁷ Ir taip įvyko, kad jam besakant tuos dalykus, viena moteris iš minios pakėlė balsą ir tarė jam: „Palaimintos iščios, kurios tave nešiojo, ir krūtys, kurias žindei.“ ²⁸ Bet jis tarė: „Tikriau šitaip: palaiminti yra tie, kurie klausosi Dievo žodžio ir jo laikosi!“ ³² Ninevės žmonės kelsis drauge su šia karta teisme ir ją pasmerks, nes jie atgailavo dėl Jonos šaukliško skelbimo, o štai čia už Joną yra kas didesnis! ⁴² Bet vargas jums, fariziejai! Nes jūs duodate dešimtinę iš mėtų, rūtų ir visokių žolelių, bet teisingumą ir Dievo meilę apeinate! Šituos reikėjo jums vykdyti ir anų neapleisti! ⁴⁷ Vargas jums! Nes jūs statote pranašų Škapus, o jūsų tėvai juos nužudė. ⁴⁸ Iš

* **11:21** „rūmus“ – Gal „namus su vidiniu kiemu“. Paralelinėse vietose (Mt 12:29; Mk 3:27) vartojamas kitas gr. žodis, kuris reiškia „namus“. † **11:21** „saugus“ – T. „ramybėje“. ‡ **11:23** „išsklaido“ – Gal „barsto“; tekstas rodo arba į avių surinkimą į gardą arba javų surinkimą į kluoną. § **11:47** „kapus“ – Arba „antkapius“, t. y. paminklus.

tiesų jūs liudijate, kad visiškai pritariate savo tėvų darbams, nes jie tikrai juos nužudė, o jūs – jūs statote jų *kapus! ⁴⁹ Todėl ir †Dievo Išmintis pasakė: „Aš siūsiu pas juos pranašų bei apaštalų, ir *vienus* iš jų jie nužudys ir persekios iš vietos, ⁵⁰ kad iš šios kartos būtų pareikalauta visų pranašų kraujo, pralieto nuo pasaulio įkūrimo, ⁵¹ pradedant Abelio krauju iki kraujo Zacharijo, žuvusio tarp aukuro ir †šventyklos. Taip! Jums sakau: jis bus išreikalautas iš šitos kartos!“

12

⁶ Argi ne penki žvirbliai parduodami už du skatikus? *Tačiau nė vienas jų nėra pamirštas Dievo akivaizdoje. ⁷ Bet netgi visi jūsų galvos plaukai suskaičiuoti! Tad nebijokite: jūs esate vertesni už daugybę žvirblių! ¹⁵ Ir jis jiems tarė: „Žiūrėkite ir saugokitės gobšumo, nes †žmogaus gyvybė nesusideda iš gausybės jo turimų daiktų.“ ¹⁶ Ir jis pasakė jiems palyginimą, sakydamas: „Vieno turtingo žmogaus dirva užderėjo gausiai. ¹⁷ Ir jis †sau vienas svarstinėjo, sakydamas: „Ką man daryti, nes neturiu kur sukrauti savo Šderliaus?“ ¹⁸ Ir jis tarė: „Štai ką

---

* **11:48** „kapus“ – Arba „antkapius“, t. y. paminklus. † **11:49** „Dievo Išmintis“ – Plg. Mt 23:34, I Kor 1:30, Kol 2:3. † **11:51** „šventyklos“ – T. „namų“, t. y. Dievo namų. * **12:6** „Tačiau“ – Arba „O“, „Ir“. † **12:15** „žmogaus gyvybė nesusideda iš gausybės jo turimų daiktų“ – Gr. „nes bet kuriam *žmogui* jo gyvybė nėra jo turimų daiktų gausybėje“. † **12:17** „sau vienas svarstinėjo“ – Gr. „svarstinėjo savyje“. § **12:17** „derliaus“ – Gr. dgs. „vaisių“.

padarysiu: nugriausiu savo klėtis ir pastatysiu didesnes ir *į jas sudėsiu †visus savo javus ir savo gėrybes. ¹⁹ Tada tarsiu savo sielai: siela, tu turi daug gėrybių, sukrautų daugeliui metų; ilsėkis, valgyk, gerk, linksminkis! ²⁰ Bet Dievas jam tarė: „Kvaily, šią naktį iš tavęs †bus pareikalauta tavo sielos; o kam atiteks daiktai, kuriuos priruošei?“ ²¹ Taip yra tam, kuris krauna sau lobį, bet nėra turtingas pas Dievą.“ ³² Nebijok, mažoji kaimene, nes jūsų Tėvas šdžiaugiasi duodamas jums karalystę. ³⁴ nes kur yra jūsų lobis, ten bus ir jūsų širdis. ³⁷ *Palaiminti tie tarnai, kuriuos parėjęs viešpats ras budinčius. Iš tiesų sakau jums, kad jis susijuos ir susodins juos *prie stalo*, ir prieidamas patarnaus jiems. ⁵¹ **Ar manote, kad atėjau †ramybės duoti žemėje? Ne, jums sakau, bet veikiu nesantaikos!** ⁵⁷ Ir kodėl jūs patys neteisėjajate, kas yra teisu?

13

³ Aš sakau jums: Ne! Bet jeigu neatgailausite, jūs visi panašiu būdu pražūsite. ⁵ Aš sakau jums: Ne! Bet jeigu neatgailausite, jūs visi panašiu

---

* **12:18** „į jas“ – Gr. „ten“. † **12:18** „visus savo javus“ – Arba „visa, kas užderėjo“. † **12:20** „bus pareikalauta“ – Gr. „jie pareikalauja“, „atskaito“. § **12:32** „džiaugiasi duodamas“ – Arba „labai patinka duoti“, „gėrėti“. * **12:37** „Palaiminti“ – Arba „Laimingi“. † **12:51** „ramybės“ – Arba „taikos“, bet kadangi šeimyninis gyvenimas aprašomas, čia geriau „ramybės“.

būdu pražūsite. ⁹ Ir jeigu jis tikrai duos vaisių, *gerai*; o jeigu ne, *po to jį iškirsi.“

¹⁰ Ir jis per šabą mokė vienoje iš sinagogų.
¹¹ Ir štai buvo ten moteris, aštuoniolika metų turinti †ligos dvasią. Ji ir buvo susitraukusi, ir visiškai negalėjo išsitiesti. ¹² O ja pamatęs Jėzus pasišaukė *ja* ir jai tarė: „Moterie, esi †išvaduota iš savo Šligos!“ ¹³ Ir jis uždėjo ant jos rankas o ji tuoj pat buvo padaryta tiesi ir ėmė šlovinti Dievą. ¹⁴ Bet reaguodamas sinagogos vadovas, supykęs, kad Jėzus gydė šabo *dieną*, pasakė miniai: „Yra šešios dienos, per kurias reikia dirbti. Tad jomis ateikite ir gydykitės, o ne per šabą!“ ¹⁵ Tada Viešpats atsakydamas jam tarė: „Veidmainy, argi kiekvienas iš jūsų šabo *dieną* neatriša savo jaučio ar asilo nuo *ėdžių ir nenuveda pagirdyti? ¹⁶ Ir argi šios *moters*, kuri yra Abraomo duktė, kurią Šėtonas laikė †sukaustęs štai šiuos aštuoniolika metų, nereikėjo išvaduoti iš šitų pančių šabo *dieną*?“ ¹⁷ Ir jam tai kalbant, visi jo priešininkai susigėdo, o visa minia džiaugėsi visais jo daromais šlovingais *darbais*.

---

* **13:9** „po to“ – Arba „ateičiai“; žr. 1Ti 6:19, kur dar vartojama frazė εις τὸ μέλλον (eis to mellon). † **13:11** „ligos“ – Arba „silpnumo“. † **13:12** „išvaduota“ – Arba „atlaisvinta nuo“. Šis gr. žodis vartojamas ligos kontekste tik čia NT. Žodis rodo į galutinį, neatšaukiamą ir visišką atrišimą, skyrybą, išlaisvinimą. Š **13:12** „ligos“ – Arba „silpnumo“. * **13:15** „ėdžių“ – Arba „gardo“. † **13:16** „sukaustęs“ – Arba „surišęs“.

14

¹ Ir šabo *dieną* jam įėjus į vieno fariziejų valdytojų namus valgyti duonos, taip įvyko, kad jie kruopščiai stebėjo jį. ² Ir štai ten priešais jį buvo vienas žmogus, sergantis vandenlige. ³ Ir Jėzus atsakydamas kalbėjo įstatymininkams ir fariziejams, sakydamas: „Ar teisėta gydyti šabo *dieną*?“ ⁴ Bet jie tylėjo. Tada jis ėmė, išgydė jį ir paleido. ⁵ Ir atsakydamas jiems jis tarė: „Kuris iš jūsų turės asilą arba jautį, įkritusį į duobę, ir tuojau jo neištrauks per šabo dieną?“ ⁶ Ir jie *nesugebėjo jam į tai †atkirsti.

⁷ Ir jis pakviestiesiems pasakė palyginimą, atkreipdamas dėmesį į *tai*, kaip jie rinkosi garbingiausias vietas, sakydamas jiems: ⁸ „**Kai esi kieno nors pakviestas į vestuves, nesisėsk ‡garbingiausioje vietoje, kad kartais nebūtų jo pakviestas už tave labiau §pripažinamas žmogus**

15

² O fariziejai ir raštininkai murmėjo, sakydami: „Šitas priima nusidėjėlius ir su jais valgo.“ ⁷ Sakau jums, kad taip ir danguje bus daugiau džiaugsmo dėl vieno atgailaujančio nusidėjėlio negu dėl devyniasdešimt devynių teisiųjų, kuriems nereikia atgailos. ¹¹ Tada jis tarė: „Vienas žmogus turėjo du sūnus, ¹² o

* **14:6** „nesugebėjo“ – Arba „neįstengė“. † **14:6** „atkirsti“ – Arba „priešingai atsakyti“. Žr. tą patį gr. žodį Rom 9:20. ‡ **14:8** „garbingiausioje“ – T. „aukščiausioje“. § **14:8** „pripažinamas“ – Arba „branginamas“.

jausnesnysis iš jų tarė tėvui: „Tėve, duok man atitenkančią turto dalį.“ Tad jis padalijo jiems savo pragyvenimo turta. ¹³ Ir po nedaugelio dienų, viską susirinkęs, jaunesnysis sūnus iškeliavo į tolimą šalį ir ten, palaidai gyvendamas išeikvojo savo turta. ¹⁴ Ir kai jis viską išleido, toje šalyje kilo smarkus badas, ir jis pradėjo stokoti. ¹⁵ Ir nuėjęs jis prisijungė prie vieno tos šalies piliečio, ir tas jį pasiuntė į savo laukus kiaulių ganyti. ¹⁶ Ir jis geisdavo prikimšti savo pilvą ankščių, kurias ėsdavo kiaulės, bet niekas jam neduodavo. ¹⁷ Bet susiprotėjęs jis tarė: „Kiek mano tėvo samdinių *turi apščiai duonos, o aš mirštu iš bado! ¹⁸ Kelsiuosi, eisiu pas savo tėvą ir jam sakysiu: Tėve, aš nusidėjau prieš dangų ir tavo akivaizdoje ¹⁹ ir nebesu vertas vadintis tavo sūnumi; padaryk mane vienu savo samdinių.“ ²⁰ Ir pakilęs jis ėjo pas savo tėvą. O jam dar toli esant, jo tėvas jį pamatė ir jį apėmė gailėstis, †tai nubėgo, ir puolė jam ant kaklo, ir jį pabučiavo. ²¹ O sūnus jam tarė: „Tėve, aš nusidėjau prieš dangų ir tavo akivaizdoje ir nebesu vertas vadintis tavo sūnumi.“ ²² Bet tėvas tarė savo tarnams: „Išneškite geriausią drabužį ir apvilkite jį, ir užmaukite jam žiedą ant rankos ir ‡apavą ant kojų, ²³ ir atveskite čia nupenėtą veršį ir papjaukite. Štai *valgykime ir linksminkimės, ²⁴ nes šitas mano sūnus buvo

* 15:17 „turi apščiai duonos“ – Arba „turi duonos perteklių“.

† 15:20 „tai“ – Arba „ir“. ‡ 15:22 „apavą“ – Arba „sandalus“.

Gr. dgs. § 15:23 „Tai“ – Arba „Ir“. * 15:23 „valgykime ir linksminkimės“ – Arba „valgydami būkime linksmi / smagiai nusiteikę“.

miręs, bet *vėl* atgijo, ir buvo pražuvęs, bet yra surastas.‘ Ir jie pradėjo linksmintis. ²⁵ O jo vyresnysis sūnus buvo laukuose, ir kai pareidamas priartėjo prie namų, jis išgirdo muziką ir šokius. ²⁶ Ir pasišaukęs, †kad priartėtų vieną iš tarnų, jis teiravosi, ‡kas čia dedasi. ²⁷ Ir Štas jam tarė: ‚Tavo brolis parėjo, ir tavo tėvas papjovė nupenėtą veršį, kadangi atgavo jį sveiką.‘ ²⁸ Ir jis supyko ir *nesutiko įeiti; todėl jo tėvas išėjo ir †ne kartą maldavo jį. ²⁹ O jis atsakydamas tarė tėvui: ‚Štai šiuos daugelį metų tau tarnauju ir niekada tavo įsakymo neperžengiau, tačiau tu man niekada nedavei nė ožiuko, kad ‡galėčiau pasilinksminti su savo draugais. ³⁰ Bet kai parėjo šitas tavo sūnus, prarijęs tavąjį pragyvenimo turtą su Špaleistuvėmis, tu jam papjovei nupenėtą veršį.‘ ³¹ O jis jam tarė: ‚Vaikeli, tu visuomet esi su manimi, ir visa, kas yra mano, yra tavo. ³² Bet derėjo linksmintis ir džiaugtis, nes šitas tavo brolis buvo miręs, bet *vėl* atgijo, buvo pražuvęs, bet buvo surastas.‘ “

16

⁸ Ir valdovas pagyrė neteisųjų prievaizdį, kadangi jis išmintingai pasielgė. Juk šio

---

† 15:26 „kad priartėtų“ – T. „artyn“. ‡ 15:26 „kas čia dedasi“ – T. „kas būtų šie dalykai“. § 15:27 „tas“ – T. „jis“ * 15:28 „nesutiko įeiti“ – T. y. „jo valia buvo priešinga įėjimui“. † 15:28 „ne kartą maldavo“ – Gr. imperfektas. ‡ 15:29 „galėčiau pasilinksminti“ – T. „pasilinksminčiau“; arba „galėčiau švęsti“. § 15:30 „paleistuvėmis“ – Arba „kekšėmis“.

*pasaulio vaikai †savo kartoje yra išmintingesni negu †šviesos vaikai. ⁹ Ir aš jums sakau: Šdarykite sau draugų *neteisios mamonos *pagalba*; kad †kai jūs išsibaigsite *žemėje*, jie priimtų jus į amžinąsias padangtes. ¹⁰ Kas ištikimas mažiausiam dalyke, tas yra ištikimas ir dideliame, o kas neteisis mažiausiam dalyke, tas yra neteisis ir dideliame. ¹¹ **Taigi, jeigu nebuvote ištikimi neteisios mamonos atžvilgiu, kas jums patikės tikruosius turtus?** ¹³ Jokiam tarnui neįmanoma tarnauti dviem šeimininkams,

---

* **16:8** „pasaulio“ – Arba „amžiaus“. † **16:8** „savo kartoje“ – T. y. turėdami reikalų su savo kartos žmonėmis (savo veikimo srityje). † **16:8** „šviesos vaikai“ – Arba „Šviesos vaikai“. Plg. Jn 12:36, Ef 5:8, I Tes 5:5. § **16:9** „darykite sau draugų“ – Lk 15:1 eilutėje rašoma, kad „muitininkai ir nusidėjėliai“ pradėjo klausytis Jėzaus. Lk 16:14 eilutėje kalbama apie gobšus žmones. Jie buvo pripratę neteisingai naudoti turtus – savanaudiškai. Jėzus moko, kad teisingai naudojus tai, kas dažniausiai piktnaudžiaujama (žemiškus turtus, mamoną), žmogus atidės lobį danguje. Kas yra šie „draugai“? Lyginant su Lk 16:4, norisi sakyti, kad tai stokojantys žmonės, kurie sulaukė gailastingos pagalbos iš Kristaus sekėjų, kurie su jais dalijosi žemiškais turtais. Bet J. Gill (1690-1771) pabrėžia, kad Dievas ir Kristus priima atgimusiuosius ir siūlo beasmenį vertimą: „kad būtumėte priimti“. * **16:9** „neteisios mamonos *pagalba*“ – Arba „neteisią mamona“. Atkreiptinas dėmesys, kad prievaizdis ir mamona yra apibūdinti ta pačia gr. fraze. † **16:9** „kai jūs išsibaigsite *žemėje*“ – Arba „jūsų galui atėjus“. Priimtajame tekste aišku, kad numatytas atvejis yra tai, kai klausytojų nebebus čia žemėje (tarsi laikinėse palapinėse). Kritiniame tekste atvejis visai kitoks: čia žemėje jos (mamonų) nebeliks. Kai žmogaus nebeliks žemėje jis įeina į amžinas padangtes, ne tuomet, kai žemėje nebeliks mamonos.

nes jis arba vieno nekęs, o kitą mylės, arba vieno tvirtai laikysis, o kitą nieku vers. Jums neįmanoma tarnauti Dievui ir †mamonai. ¹⁵ Ir jis jiems tarė: „Jūs esate tie, kurie *patys* šįsteisina save žmonių akyse, bet Dievas pažįsta jūsų širdis, nes tai, kas tarp žmonių aukštai vertinama, Dievo akyse yra bjaurybė.

¹⁹ O buvo tam tikras turtingas žmogus, *kuris vilkėdavo purpuru bei plona drobe ir kasdien †linksmindavosi ištaigingai; ²⁰ taip pat buvo tam tikras †elgeta, vardu Lozorius, kuris šgulėjo prie jo vartų, aptekęs votimis ²¹ ir geisdamas pasisotinti iš trupinių, kurie krisdavo nuo turtuolio stalo; tačiau netgi šunys atėję laižydavo jo žaizdas. ²² Ir įvyko, kad elgeta mirė ir buvo angelų nuneštas į Abraomo užantį; mirė ir turtuolis ir buvo palaidotas. ²³ Ir pragare, pakėlęs savo akis, *kęsdamas kančias, jis iš tolo pamato Abraomą ir jo užantyje Lozorių. ²⁴ Ir šaukdamas jis tarė: „Tėve Abraomai, pasigailėk

---

† **16:13** „mamonai“ – T. y. turtui, pinigams, vertinamiems daiktams. § **16:15** „išsteisina save“ – Arba „skelbia save teisingą juridinę padėtį užimančiais“, t. y. nekaltais. * **16:19** „kuris“ t. „ir jis“. † **16:19** linksmindavosi,“ – „švęsdavosi“. † **16:20** „elgeta“ – Arba „beturtis“, „neturtėlis“, „vargšas“. § **16:20** „gulėjo“ – gal „buvo paguldytas“. * **16:23** kėsdamas kančias,“ – Gr. „būdamas didžiuliuose skausmuose / agonijoje“; šis gr. žodis skiriasi nuo tarpusavyje susijusių žodžių, vartojamų Lk 16:23-25 eilutėse.

manęs ir pasiųsk Lozorių, kad jis †pamirkytų savo piršto galą †į vandenį ir atvėsintų mano liežuvį, nes baisiai kenčiu šioje liepsnoje.‘ 25 Bet Abraomas tarė: „Atsimink, sūnau, kad tu Šper savo gyvenimą atsiėmei savo gėrybes ir Lozorius tokiu pat būdu *atsiėmė* blogybes. O dabar šis yra guodžiamas, bet tu baisiai kenti. 26 Ir *be visų šitų dalykų, tarp mūsų ir jūsų yra įtvirtinta didžiulė praraja tam, kad tie, kurie nori iš čia pereiti pas jus, negali, ir anie iš ten negali ateiti pas mus.‘ 27 Tada jis tarė: „Tai meldžiu tave, tėve, †nusiųsk jį į mano tėvo namus, 28 – nes turiu penkis brolius, – kad jis jiems paliudytų, jog ir jie nepatektų į šią kančios vietą.‘ 29 Abraomas jam sako: „Jie turi Mozę ir pranašus, jie privalo jų klausyti.‘ 30 O †anas tarė: „Ne, tėve Abraomai! Bet jei kas iš numirusiųjų nueitų pas juos, jie Šatgailautų.‘ 31 Ir jis jam tarė: „Jeigu jie neklauso Mozės ir pranašų, tai nors kas ir iš numirusiųjų prisikeltų, jie *nesileis įtikinami.‘ “

---

† 16:24 „pamirkytų“ – Gr. βάπτω (bapto) dar gali būti verčiamas „panardinti“, „įmerkėti (į skystį)“. Plg. βαπτίζω (baptizo), kuris dažnai verčiamas „krikštyti“ ir reiškia panardinti (įprastai į vandenį, bet ir į Kristų ir pan.). βάπτω (bapto) yra vartojamas dar Jn 13:26 ir Apr 19:13. † 16:24 „į vandenį“ – Arba „vandenyje“. § 16:25 „per savo gyvenimą“ – Gr. „gyvenime“. * 16:26 „be“ – Gr. „virš“ (PT). † 16:27 „nusiųsk“ – Gr. „kad nusiųstum“. † 16:30 „anas“ – Arba „jis“. Gr. vksm. numato vienaskaitinį trečiojo asmens veiksnį. § 16:30 „atgailautų“ – Gr. būsimasis laikas. * 16:31 „nesileis įtikinami“ – Arba „nebus įtikinti“, „atsisakys tikėti“.

17

³ *Saugokitės: jeigu tavo brolis tau nusideda, †sudrausk jį, ir jeigu jis atgailauja, atleisk jam.

⁴ Ir jeigu jis tau nusideda septynis kartus per dieną ir septynis kartus per dieną †atsigręžia į tave, sakydamas: „Aš atgailauju“, tu jam atleisk.

¹¹ Ir įvyko, kad jam einant į Jeruzalę, jis perėjo per Samarijos ir Galilėjos Švidurį. ¹² Ir jam įeinant į tam tikrą kaimą, jį pasitiko dešimt raupsuotų vyrų, kurie *stovėjo atokiai. ¹³ Ir jie pakėlė †balsus sakydami: „Jėzau, Vadove, pasigailėk mūsų!“ ¹⁴ Ir juos pamatęs, jis jiems tarė: „Eikite *ir* pasirodykite kunigams.“ Ir įvyko, kad beeidami jie buvo apvalyti. ¹⁵ Ir vienas iš jų, pamatęs, kad buvo išgydytas, sugrįžo šlovindamas Dievą garsiu balsu ¹⁶ ir jam dėkodamas parpuolė veidu žemyn prie jo kojų – o jis buvo samarietis.

¹⁷ Ir Jėzus atsakydamas tarė: „Argi ne dešimt buvo apvalyta? O kur devyni? ¹⁸ †Neatsirado jokių *kitų*, sugrįžusių atiduoti Dievui šlovę, kaip tik šitas svetimšalis!“ ¹⁹ Ir jis tarė jam: „Kelkis *ir* eik! Tavo tikėjimas Šišgydė tave.“ ³² Atsiminkite Loto žmoną! ³³ Bet kas, kuris ketina išgelbėti

* **17:3** „Saugokitės“ – Gr. „žiūrėkite savęs“, bet dabartinėje kalboje „žiūrėkite savęs“ labiau rodo į savanaudišką savo intereso gynimą. † **17:3** „sudrausk“ – Arba „pabark“. † **17:4** „atsigręžia“ – Arba „atsiverčia“. § **17:11** „vidurį“ – Gal „tarpusienį“; yra klausimas, ar Jėzus per abu kraštus perėjo, arba ar Jis prie ribos perėjo tarp dviejų minėtų kraštų. * **17:12** „stovėjo“ – Arba „sustojo“, t. y., buvo stačia padėti. † **17:13** „balsus“ – Gr. vns., „balsą“. † **17:18** „Neatsirado“ – Gal „Ar neatsirado?“. § **17:19** „išgydė“ – Arba „išgelbėjo“.

savo *gyvybę, *tas* ją pražudys, o bet kas, kuris pražudys savo gyvybę, *tas* †ją išlaikys.

18

¹ Ir jis pasakė jiems palyginimą apie būtinumą visada melstis ir nepailsti, ² sakydamas: „Viename mieste buvo vienas teisėjas, kuris nebijojo Dievo ir *nepaisė †žmonių; ⁷ Ir argi Dievas neįvykdys keršto už savo išrinktuosius, kurie dieną ir naktį jam šaukia, ir jų atžvilgiu jis ilgai †pakenčia? ⁹ Ir jis pasakė šitą palyginimą kai kuriems, kurie pasitikėjo savimi, kad yra teisūs, o Švisus kitus niekino: ¹⁰ „Du žmonės nuėjo aukštyn į šventyklą melstis: vienas – fariziejus, o kitas – muitininkas. ¹¹ Fariziejus atsistojęs šitaip meldėsi *sau: „Dieve, dėkoju tau, kad nesu kaip †visi kiti žmonės – plėšikai, neteisūs, svetimautojai arba va kaip šis muitininkas. ¹² Aš pasninkauju du kartus per savaitę, duodu dešimtinę nuo visko, ką gaunu.“ ¹³ O muitininkas, stovėdamas atokiai, net neturėjo noro *savo* akių pakelti į dangų, bet

---

* **17:33** „gyvybę“ – Gr. ψυχή (psūche); arba „sielą“, „gyvastį“ (2 k.). † **17:33** „išlaikys“ – Gr. žodis ζωογονέω (zoogoneo) yra giminingas su vienu gr. k. žodžiu, kuris reiškia „gyvybę“; arba „ją (sielą / gyvastį / gyvybę) išlaikys gyvą“. * **18:2** „nepaisė“ – Arba „negerbė“. † **18:2** „žmonių“ – gr. vns. kuopinis dkt., „žmogaus“. † **18:7** „pakenčia“ – Arba „laukia“. § **18:9** „visus kitus“ – Arba „likusius žmones“. * **18:11** „sau“ – Arba „apie save“, „savo naudai“, „į save“. † **18:11** „visi kiti“ – Arba „likusieji“.

†mušėsi į krūtinę, sakydamas: „Dieve, Šbūk gailestingas man, nusidėjėliui!“ ¹⁴ Sakau jums: šitas nuėjo žemyn į savo namus išteisintas, ne anas, nes kiekvienas, kuris save aukština, bus pažemintas, bet kas save žemina, bus išaukštintas.“ ¹⁶ Bet pasišaukęs juos Jėzus tarė: „Leiskite vaikučiams ateiti pas mane ir jiems nedrauskite, nes tokių yra dangaus karalystė. ¹⁸ Ir vienas valdytojas jo paklausė, sakydamas: „Gerasis Mokytojau, ką turiu daryti, kad paveldėčiau amžinąjį gyvenimą?“ ¹⁹ O Jėzus jam tarė: „Kodėl mane vadini geru? Niekas nėra geras, tik vienas Dievas. ²⁵ nes lengviau kupranugariui pralįsti pro adatos ausį, negu turtingam įeiti į Dievo karalystę.“ ²⁷ O jis tarė: „Tie dalykai, kurie neįmanomi žmonėms, yra įmanomi Dievui.“

19

¹⁰ Juk Žmogaus Sūnus atėjo ieškoti ir išgelbėti to, kas yra pražuvę. ¹⁴ Bet jo piliečiai jo nekentė ir nusiuntė jam iš paskos *pasiuntinius, sakydami: „Mes †nesutinkame, kad šitas mums karaliautų!“ ³⁸ sakydami: „†*Palaimintas Karalius, kuris ateina Viešpaties vardu!* Ramybė danguje

† **18:13** „mušėsi į krūtinę“ – T. „mušė į savo krūtinę“. § **18:13** „būk gailestingas man“ – Arba „mano labui numaldyk savo rūstybę“. Tas pats gr. žodis vartojamas Hbr 2:17 eilutėje. Mūtininkas suprato, kad vienintelė viltis jam buvo tai, kad Dievo rūstybė būtų nukreipta į jo vietoj užimančią auką. * **19:14** „pasiuntinius“ – Arba „delegaciją“ (gr. žodis yra vns.). † **19:14** „nesutinkame“ – Arba „nenorime“, „prieštaraujame“. † **19:38** „Palaimintas ...“ – Ps 118:26.

ir šlovė aukščiausiose aukštybėse!“⁴¹ Ir kai jis prisiartino, išvydęs miestą, jis dėl jo šverkė,⁴² sakydamas: „O kad tu, būtent tu, bent šioje savo dienoje būtum †pažinęs tuos dalykus, kurie *lemia* tavo ramybę! Bet dabar jie yra paslėpti nuo tavo akių.

20

¹⁸ Kiekvienas, kuris kris ant būtent to akmens, bus sudaužytas, bet ant ko jis nukris, tą sutriuškims. ³⁴ O Jėzus atsakydamas jiems tarė: „Šio *pasaulio vaikai veda ir yra duotos į žmonas; ³⁸ Jis gi nėra mirusiųjų Dievas, bet gyvųjų, nes visi gyvuoja jam.

21

⁵ Ir kai kuriems kalbant apie šventyklą, kad ji buvo išpuošta gražiais akmenimis bei įžadinėmis dovanomis, jis tarė: ³³ Dangus ir žemė praeis, bet mano žodžiai niekaip nepraeis.

22

¹⁹ Ir paėmęs duoną *ir* padėkojęs, *ją* laužė, ir davė jiems, sakydamas: „**Tai yra mano kūnas, kuris už jus atiduodamas; tai darykite mano atminimui.**“ ²⁰ Tokiu pat būdu *jis* *paėmė ir taurę po vakarienės valgymo, sakydamas: „Ši

---

§ 19:41 „verkė“ – Čia vartojamas gr. žodis gali nusakyti net raudojimą. Kitas gr. žodis vartojamas Joh 11:35. * 19:42 „O kad [...] ramybę!“ – Arba „Jeigu [...] ramybę!“ † 19:42 „pažinęs“ – Arba „atpažinęs“. * 20:34 „pasaulio“ – Arba „amžiaus“. * 22:20 „paėmė ir taurę“ – Gr. kalboje žodis „taurė“ yra vardininko linksnio.

taurė yra naujoji sandora mano †krauju, kuris už jus išliejamas. ²¹ Bet štai mane išduodančiojo ranka yra su manimi ant stalo. ²² Ir iš tiesų Žmogaus Sūnus eina, kaip buvo paskirta, bet vargas tam žmogui, per kurį jis yra išduotas!“ ²⁴ Ir tarp jų taip pat kilo ginčas, kuris iš jų yra laikomas didžiausiu. ²⁵ O jis jiems tarė: †„Tautų karaliai jiems viešpatauja, ir tie, kurie jas užvaldo, Šyra vadinami *geradariais. ²⁶ Bet jūs ne taip darykite. Priešingai, didžiausiasis tarp jūsų †tebūna tarsi jauniausiasis, o kas vadovauja lyg tas, kuris tarnauja. ²⁷ Nes katras yra didesnis – kuris †sėdi prie stalo ar kuris patarnauja? Argi ne tas, kuris sėdi prie stalo?! Tačiau aš tarp jūsų esu kaip tas, kuris patarnauja. ²⁸ O jūs esate tie, kurie pasilikote su manimi mano Šišmėginimuose. ²⁹ Ir aš skiriu jums karalystę, kaip mano Tėvas man paskyrė, ³⁰ kad valgytumėte ir gertumėte prie mano stalo mano karalystėje ir sėdėtumėte sostuose, teisdami dvylika Izraelio genčių.“ ³¹ Ir Viešpats tarė: „Simonai, Simonai, štai Šėtonas pareiškė norą pasisavinti jus, kad persijotų jus kaip kviečius,

---

† 22:20 „krauju“ – Arba „kraujyje“. † 22:25 „Tautų“ – Arba „Kitataučių“, „Pagonių“. § 22:25 „yra vadinami“ – Arba „vadinasi“. * 22:25 „geradariais“ – Arba „mecenatais“, „remėjais“. Ką turėjo tie karaliai, tą jie gavo iš pavaldinių. Bet, kai trupinius dalydavo pavaldiniams, reikėjo pavadinti tokius karalius geradariais! † 22:26 „tebūna“ – Arba „turi būti“. † 22:27 „sėdi“ (2 k.) – Arba „atsilošia“. § 22:28 „išmėginimuose“ – Gr. žodis πειρασμός (peirasmos) turi kelias reikšmes. Jis vartojamas Lk 22:40, 46 eilutėse kiek kitokia prasmė („pagunda“).

32 bet aš meldžiausi už tave, kad tavo tikėjimas nenustotų. Ir tu, tąsyk atsivertęs, sutvirtink savo brolius.“ ⁴⁰ Atėjęs į vietą, jis jiems tarė: „Melskitės, kad neižengtumėte *į pagundą. ⁴⁶ ir tarė jiems: „Kodėl miegate? Kelkitės ir melskitės, kad išengtumėte į pagundą.“

23

⁴ Tada Pilotas tarė aukštiesiems kunigams ir miniai: „Aš nerandu šitame žmoguje jokios kaltės.“ ¹² Ir tą pačią dieną Pilotas ir Erodas tapo draugais. Mat anksčiau jie buvo priešiški vienas kitam. ²⁷ O sekė paskui jį daugybė liaudies bei moterų, kurios taip pat jį *apdejavo ir apraudojo. ²⁸ Bet atsigręžęs į jas, Jėzus tarė: „Jeruzalės dukros, neverkite dėl manęs! Verčiau dėl savęs verkite ir dėl savo vaikų! ²⁹ Nes štai ateina dienos, kuriose jie sakys: ‚Palaimintos nevaisingosios ir iščios, kurios negimdė, ir krūtys, kurios nežindė!‘ ³⁰ Tada jie pradės sakyti kalnams: ‚Griūkite ant mūsų!‘ – ir kalvoms: ‚Pridenkite mus!‘ ³¹ Nes jeigu jie daro šiuos dalykus žaliam medžiui, tai kas †atsitiks sausajam?!“ ³⁹ Ir vienas iš pakabintų nusikaltėlių ‡šmeižė jį, sakydamas: „Jei tu esi Kristus, išgelbėk save ir mus!“ ⁴⁰ Bet kitas sudraudamas atsiliepė jam, sakydamas: „Ar tu net Dievo nebijai, Šnors tau galioja tas pats

* **22:40** „į pagundą“ t. y. į tą nuodėmę, kuri jus gundo. * **23:27**

„apdejavo“ – Arba „mušėsi į krūtinę“. † **23:31** „atsitiks“ – Arba „įvyks“. ‡ **23:39** „šmeižė jį“ – Arba „jam piktžodžiavo“.

§ **23:40** „nors tau galioja tas pats smerkiantis nuosprendis“ t. „esi po tuo pačiu smerkiančiu nuosprendžiu“.

smerkiantis nuosprendis? ⁴¹ O mums, žinoma, teisėtai, nes gauname atlygį, atitinkantį mūsų darbus, bet šitas nieko nepadoraus nepadarė.“
⁴² Ir jis tarė Jėzui: „Viešpatie, prisimink mane, kai *savo karalystėje ateisi.“ ⁴³ Ir Jėzus jam tarė: „Iš tiesų sakau tau: †tu būsi su manimi rojuje šiandien.“ ⁴⁴ Ir buvo apie šeštą valandą, ir visą †kraštą apgaubė tamsa iki devintos valandos, ⁴⁵ ir saulė aptemo, ir šventyklos uždanga buvo perplėštas pusiau. ⁴⁶ Ir sušukęs garsiu balsu Jėzus tarė: „Tėve, į tavo rankas aš Špavedu savo dvasią!“ O *tai pasakęs jis išleido dvasią.

24

¹ O pirmąją savaitės dieną, *labai anksti ryte, jos atėjo prie kapo, nešdamos kvėpalus, kuriuos buvo paruošusios, ir su jomis buvo kai kurios kitos moterys. ² Ir jos rado akmenį nuritintą nuo kapo, ³ o įėjusios nerado

---

* **23:42** „savo karalystėje ateisi“ – Arba „ateisi su savo karališka valdžia“; gal „ateisi į savo karalystę“. † **23:43** „tu būsi su manimi rojuje šiandien“ – Gr. k. žodžių tvarka yra „šiandien tu būsi su manimi rojuje“. Gr. kalboje žodis sakinio pradžioje yra pabrėžiamas; Jėzus pabrėžė, kad atgailavusiam ir Jėzumi pasitikėjusiam vagiui nereiks laukti, kol Jėzus ateis valdyti žemę, bet būtent tądien jau bendraus su Jėzumi rojuje; nėra jokio pagrindo klaidatikų teiginiui, kad Jėzus aiškino ne buvimo kartu laiko, bet laiką, kai kalba, kaip jie klaidingai išverčia: „sakau tau šiandien: tu būsi su manimi rojuje“. † **23:44** „kraštą“ – Arba „žemę“. § **23:46** „pavedu“ – Gr. (PT) „pavesiu“. * **23:46** „tai“ – Gr. (PT) dgs., „tuos dalykus“. * **24:1** „labai anksti ryte“ – Gr. „gilią aušrą“; arba „rytui vos auštant“.

Viešpaties Jėzaus kūno. ⁴ Ir kai jos dėl to buvo labai sumišusios, įvyko *taip*, kad štai du vyrai spindinčiais drabužiais †prisiartino prie jų. ⁵ Ir joms išsigandus ir nuleidus žemyn †veidus, juodu joms tarė: „Kodėl ieškote gyvojo tarp mirusiųjų? ⁶ Nėra jo čia, bet jis yra prikeltas! Atsiminkite, kaip jis, dar būdamas Galilėjoje, jums kalbėjo, ⁷ sakydamas: „Žmogaus Sūnus turi būti atiduotas į žmonių nusidėjėlių rankas, būti nukryžiuotas, ir trečią dieną prisikelti!“ ⁸ ŠTada jos atsiminė jo žodžius. ⁹ O sugrįžusios nuo kapo, jos pranešė visa tai Vienuolikai ir visiems kitiems. ¹⁵ Ir įvyko, kad jiems besikalbant ir *emocingai besitariant, pats Jėzus prisartinęs keliavo kartu su jais. ²⁵ Tada jis tarė jiems: „**O neišmaėliai, †tai yra žmonės** lėtos širdies tikėti visais dalykais, kuriuos kalbėjo pranašai! ²⁷ Ir pradėjęs nuo Mozės ir visų pranašų jis †aiškino ir aiškino Šjiems, kas visuose šventraščiuose *pasakyta* apie jį. ³² Ir jie vienas kitam tarė: „Argi mūsų širdys nedegė mummyse, kai jis kelyje mums kalbėjo ir kai mums atvėrė šventraščius?“ ³³ Ir tą pačią valandą pakilę, jie sugrįžo į Jeruzalę ir rado susirinkusius Vienuolika ir tuos, *kurie*

† 24:4 „prisiartino“ – Arba „priėjo“. † 24:5 „veidus“ – Gr. vns. žodis (Priimtajame tekste). § 24:8 „Tada“ – Arba „Ir“.

* 24:15 „emocingai besitariant“ – Arba „beklausinėjant *vienas kito*“, „besiginčijant“. † 24:25 „tai yra“ – Arba „ir“. † 24:27 „aiškino ir aiškino“ – Gr. vksm. forma yra imperfektas, kuris rodo į tęstinį, nebaigtinį veiksmą. § 24:27 „jiems, kas visuose šventraščiuose *pasakyta* apie jį“ – Arba „jiems tuos dalykus apie save, *esančius* visuose šventraščiuose“.

buvo su jais, ³⁴ * kurie sakė: „Viešpats prisikėlė tikrai ir pasirodė Simonui!“ ⁴⁵ Tada jis atvėrė jiems protą, kad jie galėtų suprasti šventraščius, ⁴⁶ ir tarė jiems: „Šitaip yra parašyta ir šitaip turėjo Kristus kentėti ir trečiąją dieną prisikelti iš mirusiųjų, ⁴⁷ ir jo vardu turi būti autoritetingai skelbiama visoms tautoms atgaila ir nuodėmių atleidimas, pradedant nuo Jeruzalės. ⁴⁸ Ir jūs esate šių dalykų liudytojai. ⁴⁹ Ir štai aš siunčiu ant jūsų, † ką yra pažadėjęs mano Tėvas, o jūs pasilikite Jeruzalės mieste, kol būsite apvilkti jėga iš aukštybių.“

⁵⁰ Ir jis išvedė juos iki Betanijos, ir pakėlęs savo rankas, juos palaimino. ⁵¹ Ir įvyko taip, kad, kol jis juos laimino, jis pasitraukė nuo jų ir buvo paimtas į dangų. ⁵² O pagarbinę jį, jie su didžiu džiaugsmu sugrižo į Jeruzalę, ⁵³ ir šventytkloje būdavo nuolat, girdami ir laimindami Dievą. Amen.

---

* **24:34** „kurie sakė“ – T. „sakančius“. † **24:46** „jiems: „Šitaip“ – Arba „jiems, kad šitaip“. † **24:49** „ką yra pažadėjęs mano Tėvas“ t. „savo Tėvo pažadą“.

Tikinčiųjų paveldo vertimas **The Holy Bible in Lithuanian, Believers' Heritage** **Translation**

Copyright © 2022 Believers' Bible Society, Inc.

Language: lietuvių (Lithuanian)

Lietuviškai (Lithuanian):

Parengtinis „Tikinčiųjų paveldo vertimas“

Kol kas čia pateikiamas tekstas tėra Šventojo Rašto vertimo parengtinė versija. Tekstas yra dažnai koreguojamas ir laukia išsamaus redagavimo. Trūkstamos eilutės bus pateiktos tada, kai jos bus išverstos. Pasiūlymus dėl patobulinimų bei pastabas apie rašybos ir kitas klaidas galima siųsti adresu LTBiblijaetaprotonmail.com.

Autorstės teisės

Bet kas gali cituoti šio vertimo tekstą, bet prašome rodyti sutrumpinimą „TPV“ po citatos (galite įtraukti ir leidimo metus). Pavyzdžiai:

Nes Dievas taip mylėjo pasaulį, jog davė savo viengimį Sūnų, kad kiekvienas, kur is juo tiki, nepražūtų, bet turėtų amžiną gyvenimą. (Jono 3:16 TPV)

Jono 3:16 Nes Dievas taip mylėjo pasaulį, jog davė savo viengimį Sūnų, kad kiekvienas, kuris juo tiki, nepražūtų, bet turėtų amžiną gyvenimą. (TPV2022)

Dėl pavadinimo ir jo sutrumpinimo naudojimo.

Maloniai prašome, kad jeigu bet kokius pakeitimus darysite šiam darbui, kad išleistumėte savo versiją su kitu pavadinimu ir nenaudotumėte nei pavadinimo „Tikinčiųjų paveldo vertimas“ nei sutrumpinimo „TPV“. Dėkojame.

Licencija

Šis objektas [kūrinys] licencijuojamas pagal Creative Commons Priskyrimas - Analogiškas platinimas 4.0 Tarptautinė licencijos sąlygas. Norėdami peržiūrėti šią licenciją, apsilankykite <https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/> arba siųskite laišką adresu Creative Commons, PO Box 1866, Mountain View, CA 94042, JAV.

Papildomos žinios iš „eBible.org“

Vaizdinės priemonės pateiktos kartu su Šventuoju Raštu ir kitais šioje interneto svetainėje skelbiamais dokumentais yra licencijuojamos vien tik naudojimui su čia skelbiamais Šventuoju Raštu ir dokumentais. Norint naudoti kitiems tikslams, susisiekite su atitinkamais autorstės teisių savininkais.

Atkreipiame Jūsų dėmesį į tai, kad be anksčiau pateiktų taisyklių, kas užsiima Dievo Žodžio [vertimų] pakeitimais ir pritaikymais turi didžiulę atsakomybę būti ištikimam Dievo Žodžiui. Žr. Apreiškimo kn. 22:18-19.

English (angliskai):

Preliminary „Believers’ Heritage Translation“

For the time being, the text presented here is merely a preliminary version of the translation of the Scriptures. The text is modified frequently and is awaiting thorough editing. Missing verses will be added when they are translated. You are invited to send recommendations for improvements and reports of typographical or other errors to LTBiblijaatprotonmail.com.

Copyright

Anyone may quote this translation, but we ask that you display the abbreviation „TPV“ after the cited text (you may also include the year you accessed the text on the internet). Examples:

Nes Dievas taip mylėjo pasaulį, jog davė savo viengimį Sūnų, kad kiekvienas, kuris juo tiki, nepražūtų, bet turėtų amžiną gyvenimą. (Jono 3:16 TPV)

Jono 3:16 Nes Dievas taip mylėjo pasaulį, jog davė savo viengimį Sūnų, kad kiekvienas, kuris juo tiki, nepražūtų, bet turėtų amžiną gyvenimą. (TPV2022)

Use of translation title and abbreviation.

We respectfully request that if you make changes to this work, that you would publish your edition with a different title and would not use the title „Tikinčiųjų paveldo vertimas“ nor the abbreviation “TPV”. Thank you.

License

This work is licensed under the Creative Commons Attribution-ShareAlike 4.0 International License. To view a copy of this license, visit <https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/> or send a letter to Creative Commons, PO Box 1866, Mountain View, CA 94042, USA.

Additional information from “eBible.org”

Pictures included with Scriptures and other documents on this site are licensed only for use with those Scriptures and documents. For other uses, please contact the respective copyright owners.

Note that in addition to the rules above, revising and adapting God's Word involves a great responsibility to be true to God's Word. See Revelation 22:18-19.

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 11 Nov 2022 from source
files dated 7 Nov 2022
b15e8d71-7158-5778-8480-4f1da5eff2ca